

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заїкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Доми, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

БЕНЕТ ГОТУЄ РОБІТНИКАМ НОВУ "НЕСПОДІВАНКУ"

КАЖЕ В ТРОНОВІЙ ПРОМОВІ, ЩО ТРЕБА ВИПРАВИТИ НАТУРАЛІЗАЦІЙНИЙ ЗАКОН.

"Тронові промови", що їх виходять на відкриттях парламентарних сесій — накреслюють програми роботи парламенту на найближчий час.

Що ж обіцяє Бенет трудящим масам у своїй троновій промові? "Поздоровивши" "представників народу" з світовою економічною кризою, "якої не уникнула й Канада", Бенет сказав, що "населення Канади стрінуло кризу спокійно". Похвалився встановленим тарифом, "допомогою безробітним", що він її встановив "при допомозі двох великих залізничних систем" і нарешті заборону довозу радянських товарів.

Заява Бенета про те, що встановлення тарифу значно поліщило економічне положення Канади — є звичайна злудлива фраза. Тариф встановлено не для того, щоб пустити в рух фабрики й дати роботу безробітним, а для того, щоб усунути чужинських конкурентів з канадського ринку й дати спрому канадським капіталістам піднести ціни на всіх продуктах, щоб далі грабувати робітничий й незалежне фармерство.

Ані слова нема в троновій промові про допомогу безробітним, головню про забезпечення від безробіття. Ціла промова — це забезпечення зисків капіталістам, але нічого для працюючих.

Фармерам Бенет каже знизити кошти продукції пшениці. Це значить, що незалежний фармер, який не має зашо купити модерної машинерії — що без неї зниження коштв продукції немислиме — нехай задалегідь розпроцається зі своєю фармою, бо скорше чи пізніше його з'їсть багатий фармер своїми машинами й своїм зниженням коштв продукції. Консервативний уряд Бенета буде багатого фармера підтримувати, бо його настановлення є на зниження коштв продукції пшениці.

Робітникам, головню робітникам чужинського походження Бенет обіцяє "несподіванку", а саме "виправлення натуралізаційного закону". Хоч в троновій промові Бенет не каже, як він думає "виправити" той закон, то кожному свідомому робітничій асно, що це виправлення буде спрямоване проти робітників чужинського уродження, активних в революційному русі.

Ціла тронова промова Бенета — це промова завзятого імперіаліста, це промова неприхованої атаки на робітничу класу. Ця промова показала, що робітники, крім поліційних клубів, повинні це сподіватися "виправлення" натуралізаційного закону, депортації, дальших атаків на Радянський Союз, вищих цін на всі найнеобхідніші для життя річи в наслідок тарифу, а незалежні фармери повинні сподіватися ще більшого темпу викидування їх з фарми в наслідок кампанії за зниження коштв продукції пшениці.

Щоб поставити опір цьому дальшому наступові капіталу на працю, трудящі Канади повинні це мцніше об'єднатися перш всего в кампанії за збиранням підписів під законопроектом Воркерс Юніті Ліг за державне забезпечення від безробіття, за 7-годинний день і 5-денний тиждень праці при мінімальній 25-доларовій платі на тиждень. Незалежні ж фармери повинні єднатися у фарми Юніті Ліг, творити комітети акції й ставати до боротьби об'єднаним фронтом з революційними робітничими організаціями під проводом Комуністичної Партії Канади.

РОЗБИЙТЕ БЕНЕТОВУ ЗАБОРОНУ ДОВОЗУ РАДЯНСЬКИХ ТОВАРІВ ДО КАНАДИ

Капіталісти цілого світа щораз з більшим завяттям готуються до економічної блокади Радянського Союзу. Слідом за заборону урядом Бенета довозу радянських товарів до Канади, британські твердолобі подвоїли свою протирадянську кампанію. Як повідомляє лондонський кореспондент ньюорської газети "Таймс" з 12 березня, в британських консервативних вселася пропасниця страху перед величезними успіхами радянської п'ятилітки.

"Кожний консервативний політик, і редактор, які два роки тому назад проповідували упадок комунізму, нині бачуть смертельну небезпеку в індустріалізації Радянського Союзу. Коли два роки тому назад вважалося за "неприличне" дискутувати радянську економіку в передлоках англійських дипломатів, зараз англійська (буржуазна) преса заповнена обговоренням п'ятилітнього плану й тої небезпеки, що в нему криється" (для капіталізму).

Таке описує кореспондент "Таймса".

Зараз же протирадянську кампанію проти Радянського Союзу підняв центральний комітет капіталістів Міжнародної Торговельної Палати. Вона тиждень тому назад розіслала циркуляр до усіх краєвих торговельних палат усіх капіталістичних країн. В цьому циркулярі вона ставить такі три запитання:

1. Чи бажаєте ви дати подрібні інформації про довіз вами товарів з Радянського Союзу?
2. Чи ваша країна погодиться прилучитися до міжнародного відмовлення кредитів Радянському Союзу?
3. Чи бажаєте ви взяти участь разом з іншими країнами в обговоренні спільної міжнародної заборони довозу товарів з Радянського Союзу?

Всі три ці питання зводяться до одного: чи бажаєте ви взяти участь в економічній блокаді Радянського Союзу? — що по суті означає війну проти країни Рад. Ця Міжнародна Торговельна Палата звертається до краєвих капіталістичних торговельних палат як до справжніх урядів, які "мають право" говорити в імені країни, "мають право" відповідати "чи їх країна годиться прилучитися до фінансового бойкоту СРСР" (не дати кредитів) та чи годиться на економічну блокаду. Бо так воно й є на ділі. Справжніми урядами в капіталістичних країнах є торговельні та інші капіталістичні палати, а парламенти та уряди є їхніми вертепними ляльками. Тому кампанія Міжнародної Торговельної Палати проти СРСР є політичною атакою на Радянський Союз, бо що та палата постановить, те капіталістичні уряди й виконують.

Коли Бенет проголосував заборону довозу радянських товарів до Канади, то він виконував волю президента Роя Бенку оф Канада, американських та канадських промисловців від вугілля та дерева. Постанова Бенета прийшла якраз після того, як американський уряд заборонив довіз радянського дерева, як в Бофало відбулася конференція вугільних баронів та як сам Бенет вернув з Вашингтону.

У своїй троновій промові на відкритті парламенту Бенет сказав, що нинішня сесія парламенту повинна затвердити постанову "ордер-ін-квансис" про заборону радянських товарів.

Всі робітничі й фармерські організації, всі свідомі трудящі маси повинні об'єднатися до повадження цієї заборони. Всі робітничо-фармерські організації повинні скликати масові мітинги й на них ухвалити резолюції протесту й заслати до Бенета, домагаючись скасування заборони. Деякі організації вже це зробили, але не всі. Не повинно бути ані одної місцевості, яка не вислала б від себе гострого протесту проти економічної блокади Радянського Союзу.

На всіх мітингах, що відбуються 29 березня в справі вислання української робітничо-фармерської делегації до Радянського Союзу, промовці повинні вияснити широко, що заборона Бенетом радянських товарів — є ніщо інше, як початок економічної блокади проти СРСР і перший крок до війни. На цих мітингах ухвалити резолюцію-протест й заслати до прем'єра Бенета.

"ПРАВДА" ПРО ЗАБОРОНУ РАДЯНСЬКИХ ТОВАРІВ ДО КАНАДИ

РАДЯНСЬКІ РОБІТНИКИ ДОМАГАЮТЬСЯ ІНВЕСТИГАЦІЙ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

"Правда", центральний орган Всесоюзної Комуністичної Партії, подаючи телеграфічну новинку про постанову уряду Бенета, пише від себе таке:

"Заборона довозу радянських товарів до Канади є прямим наслідком поїздки канадського прем'єра Бенета до Вашингтону, де він зобов'язався заборонити довіз радянського антрациту в заміну за заборону радянського дерева до Злучених Держав. Рука руку мие. Зроблено це, розуміється, під "виправдуючим" претекстом про вичиння в СРСР "примусової праці". Казали про примусову працю прикриваються коншахти канадських лісопромисловців з антрацитними королями Злучених Держав.

Світлова криза болоче бе по Канаді. Канадські фармери зруйновані в наслідок катастрофічного упадку цін на пшеницю, що є (поруч з деревом) головним предметом вивозу.

Обвинувачуючи СРСР в допінгу, канадський уряд вдає, що він своєю заборону виступає в благородній ролі борця проти більшовиїв, що своєю пшеницею творять конкуренцію й в цей спосіб знижують на неї цін. Причиною упадку цін на пшеницю є не великий вивіз збіжжя з СРСР, а світова криза, яка вказує на неспроможність капіталізму забезпечити селянщині можливість жити не голодуючи. Канадський уряд мотивує свою заборону ще й тим, що СРСР не підписав версальського договору. Цього, розуміється, чи не робили й не будемо робити, бо ми ніколи не збиралися платити дань версальським розбійникам.

Це навіяна спроба вдарити по радянському вивозові. Трудящі СРСР зробилять з цього відповідані висновки".

Вся радянська преса заповнена гострими протестами робітників проти капіталістичних брехонь про те, що неначе б то в Радянському Союзі існує "примусова праця". Багато американських, німецьких та інших чужинських робітників, а навіть спеціалістів протестують й заперечують ці наклепи.

Так цілий ряд американських і німецьких спеціалістів, що працюють в Коломенським заводі, заявляють, що вони працюють в найтіснішому зв'язку з робітниками й категорично заперечують "примусову працю", а навпаки говорять про ентузіазм трудящих мас, який і їх самих захоплює.

Те саме заявляють американські й німецькі спеціалісти, що працюють при соціалістичним будівництві північно-кавказького краю.

237 робітників, що працюють в лісовім заводі ім. Леніна в Архангельську, не тільки заперечують існування "примусової праці" в лісах, але кажуть:

"Ми придуємо свій голос до пропозиції вислати робітничу комісію з СРСР і з інших країн до Злучених Держав для інвестицій стану американських робітників".

Пропонують, щоб та комісія дослідила:

1. Середній матеріальний уривень робітничої класи, й заробітну платню;
2. число безробітних в Америці й засоби боротьби з безробіттям;
3. довжину робочого дня;
4. стан охорони праці й здоров'я робітників — курорти, доми відпочинку;
5. умовини праці робітничої молоді;
6. працю жінок у фабриці;
7. свободу робітничих зібрань, демонстрацій за політичні права робітників в керуванні державою;
8. які умовини праці негрятських робітників на півдні

Приспішіть кампанію за державним забезпеченням від безробіття!

ПОКЛИК ВОРКЕРС ЮНІТІ ЛІГ ОФ КЕНАДА!

Воркерс Юніті Ліг постановила, що законопроект про безплатне державне забезпечення від безробіття буде предложений федеральному урядові в Оттаві в другому тижні в квітні, а самий день буде визначено пізніше.

Щоб дати можливість безробітним масам по цілій країні взяти участь в предложенні цього законопроекту й зробити це справжнім домаганням робітництва Канади, того дня, як законопроект буде предложено урядові — по цілій країні відбудуться масові демонстрації.

Воркерс Юніті Ліг кличе кожний відділ і кожну дистриктову раду Ліги, кожну конференцію, що встановлена для збирання підписів, кожну боеву організацію робітничої класи — подвоїти свої зусилля за здобуттям 100,000 підписів під законопроектом. Кожний робітник, кожна організація, що збирають підписи, повинні заслати копії законопроекту з підписами до Всекараєвого Офісу Воркерс Юніті Ліг не пізніше, як в першому тижні квітня, щоб всі підписи можна було предложити.

Планується так, щоб законопроект предложила всекараєва делегація від безробітних, яка репрезентувала б найбільше місцевостей Канади. Ліга розуміє, що це буде дуже трудно виконати, але вона апелує до всіх рад безробітних негайно поробити всі приготування, щоб вислати делегатів. Треба всюди натиснути на міські ради, щоб вони фінансували делегації з міських кас. Кожного разу, коли делегації від безробітних йдуть перед міські ради за допомогою, їм там заявляють, що за це в і д о в і д а є доміняльний уряд. Це є "блоф" і таким його треба назвати. Коли треба грошей на якісь збори бизнесовців, або на банкеті в часі буржуазних конвенцій, то гроші на це є. Тому домагайтеся від міських рад заплачення подорожй й видатків для делегації безробітних.

Коли ж такі міські ради цього відмовляють, тоді ради безробітних повинні обговорити всі засоби, щоб заслати своїх делегатів на схід — такі засоби, як добитися безплатної їзди потягом для поставлення домагань урядові Канади.

Негайним завданням зараз є — збільшити старання за збиранням підписів, відвідуючи нові райони, засилаючи делегації до реформістичних юній і домагаючись у них слова, щоб понад голови бюрократів поговорити до робітників, провести резолюції, дисти підпис кожного робітника, як це зроблено у одному випадку у Віндзор.

Приготовуйтеся від тепер до демонстрації на той день, коли законопроект буде предложений в парламенті — щоб ці демонстрації були більшій й успішніші, як 25 лютого. Негайно засилайте делегації до міських рад з домаганням, щоб вони фінансували подорож делегацій для предложення домагань безробітних урядові Бенета в Оттаві.

Це буде один з найефектовніших засобів для здемаскування брехливого претексту уряду Бенета, що неначе то він заборонив довіз радянських продуктів тому, щоб "збільшити працю в Канаді".

Демонстрація за законопроектом буде одночасно ознакою солідарности канадського робітництва з трудящими СРСР. Поставте домагання за усунення заборони на довіз радянських товарів першим у всій своїй роботі.

ПРИСПІШІТЬ КАМПАНІЮ ЗА ПІДПИСАМИ! ПРИГОТОВЛЯЙТЕСЯ ДО ДЕМОНСТРАЦІЙ В КВІТНІ! НАТИСКАЙТЕ НА МУНІЦИПАЛЬНУ ВЛАДУ, ЩОБ ФІНАНСУВАЛА ВАШУ ДЕЛЕГАЦІЮ ДО ОТТАВИ! РОЗБИЙТЕ ЗАБОРОНУ ПРОТИ СРСР!

ТИМЧАСОВИЙ ВСЕКАРАЄВИЙ КОМІТЕТ ВОРКЕРС ЮНІТІ ЛІГ.

Злучених Держав і контрактних робітників на Філіппінських островах.

Таке домагання виставили тисячі радянських робітників. І ці домагання цілком справедливі — вони доказали б, де існує примусова праця й де доконується насильств над робітниками — в Радянському Союзі чи в "демократичних" капіталістичних країнах.

ЗАКЛИК ДО ПИСЬМЕННИКІВ ЦІЛОГО СВІТА

Хвиля карних експедицій, що охопили окуповану польських фашизмом Західню Україну два місяці тому назад, викликала рішучий протест революційних письменників світу, учасників міжнародної конференції революційних письменників в Харкові.

Але експедиції продовжуються і жахливі факти, що мали місце за останній час, переходять всяке людське промяття. В'язні луцької (на Волині) тюрми, українські громадські діячі, підпадають під нелюдські тортури: їх припикали розпаленим залізом, били гумовими палицями, підвешували за волосся, втикали під нігті ігли, вливали через ніс в легені воду з нафтою, а жінок насилували і збивали до втрати притомності. Трох в'язнів померли від мук, один вбитий і кинений в ріку Стир, декілька катованих збожеволіли.

Серед ув'язнених в луцькій тюрмі двох пролетарських письменників Західньої України, членів української пролетарської літературної групи "Горно" — Антоніна Матуліна, на і Володимир Шанин. Матуліна, відома письменниця і режисерка, доведена до однак нелюдським катуванням, намагалася перерізати собі горло. Зараз лежить вона при смерті в тюремній лікарні в Луцьку.

Міжнародне Об'єднання Революційних Письменників (МОРП) знову звернулося з закликом до всіх письменників світу, в якому між іншим пише:

"Той, хто перед обличчям подібних звірств мовчить, прикриваючись тим, що не вмішується в "політику", стає тим самим в ряди польського фашизму, який нагайкою і тортурами намагається заглушити визвольний рух поневоленої країни. Саме існування країни, де проходять подібні страхиття, є для цілого людства і для кожного, хто претендує на звання культурної людини — соромом.

Письменники цілого світу! Вашим завданням, вашим обов'язком мобілізувати населення вашої країни для боротьби за визволення з рук польських бандітів невинних жертв фашистської сваволі!"

Заклик від імені Міжнародного Об'єднання Революційних Письменників підписали:

Йоганнес Р. Бехер, Ернст Гезер, Е. Е. Кіш, Люовіг Ренн, Анна Зегерс, Йоганн Мархліца (Німецьчина), Анрі Барбюс, Луї Арагон (Франція), Боб Еліс, Гарольд Гезлон (Англія), Антон Сінклер, Майка Голд, Джон Дос Пасос (Америка), Белла Ілєш, Анголь Плавш (Угорщина), Томаш Домбаль, Бруно Ясенської (Польща), Василь Бобинський, Мирослав Ірчан (Західня Україна), Новоместський, В. Клементіс (Чехо-Словачка), М. Коханка (Румунія), Лівар Лайсен (Латвія), Токунага Касі, Фузіміор Сейкіті (Японія), Го-Ма-Жо, Сю (Китай), Лахуті (Персія), Хамді Селімі (Єгипет), Л. Авербах, Ф. Гладков, Ю. Лібедінський, І. Минотенко, А. Серафимович, А. Фадєев (СРСР).

СЕРГІЙ ЗАРЕМБА Й МАРІЯН ТКАЧУК — ДІВІЙ ОСОБИ ЛУЦЬКА.

"Курер Львовскі" ч. 39, з 8 лютого ц. р. містить нотатку п. з.: "Зміни в державній поліції", в якій пише:

"Згідно з завовою міністра Складковського в сенаті настали в слідному уряді в Луцьку далеко йдучі зміни.

Начальника слідчого уряду Недзелковського звільнено й приділено до диспозиції головної команди державної поліції.

Заступник начальника Сергій Заремба та поліційний агент Марія Ткачук увільнені із служби.

Поліційний агент Ткачук був обвинувачений у насильному вливанні води поліційним в'язням у легені та в згвалтуванні арештованої.

Начальником слідчого уряду в Луцьку іменовано Кліща, до теперішнього заступника начальника Келецького слідчого бюро.

НОВІ ПОДАТКИ В ПОЛЬЩІ.

До сойму вплинув законопроект уряду про "державний дороговий фонд", яким мають бути направлені дороє в Польщі. Хоч кошти предвиджені тільки на 360 мільйонів, уряд зажадав для себе права затягнути 400 мільйонів позичку. Закон прийнято.

ВОЄННИЙ СТАН В ЧЕХІІ.

В зв'язку з останніми комуністичними демонстраціями в ряді північно-західних місцевостей переведено дальші масові арештування серед гірників. Ходять чутки про можливість заведення цього дня надзвичайного стану, зокрема в неспокойних промислових місцевостях.

"Роботящим рукам, Роботящим умам — Переліги орать, Думать, снать, не ждять І посіане жать — Роботящим рукам".
Т. Шевченко.